

een huis aantrof, als gevelsteen hetzelfde wapen vertoonend waarmede *Franciscus Martinus* zijn brieven zegelt; op den gevelsteen is echter de troffel gedekt door een kroon. Het huis, gelegen aan den Vloedijk hoek Meeuwensteeg, wordt in de „Voorloopige lijst der Nederlandsche Monumenten van Geschiedenis en Kunst”, dl. VII, De Provincie Overijssel, 1923, blz. 97, aldus beschreven: „13 Vloedijk W(ijk) IV, 120⁶). In den gepleisterden zijgevel (XVII B? d.i. 2de helft der 17de eeuw?) een baksteen tandlijst. Gevelsteen met gekroonde troffel. Inwendig: betimmering XVII c (d.i. 3de kwartaal 17de eeuw) van een winkel en een daarachter gelegen vertrek, waartusschen een schot met kleine ruitjes en een gesneden deur. Kamers met balken zolderingen”. Mogen wij in dit huis het geboortehuis zien van *Franciscus Martinus*? In ieder geval woonde zijn moeder als weduwe er niet, immers *Martinus* schrijft dd. 15 Juni 1635 uit Kampen (Ep p. 137/139) nadat hij dus reeds benoemd was als leeraar aan de Latijnsche school: „Aliquandiu hic hactenus haesi in eligendo hospitio, neque enim apud matrem habere possum propter distantiam neque apud D. Rectorem propter vicinitatem. Quamobrem media via mihi incedendum fuit, ut et hospitium et mensam conducerim apud Chirursum quendam in platea regia prope curiam (vgl. v. Slee blz. 41). Deze chirurg woonde dus in de hoofdstraat (d.i. de Oude Straat) in de nabijheid van het Stadhuis. De Latijnsche school (thans Muziekschool) lag daar dichtbij, grenzende aan de Broerkerk, doch even ver ligt deze school van het huis Vloedijk 120. Nog vertelt van Slee dat *Martinus*' moeder in 1642 bij hem kwam inwonen, „deels wegens eenige moeilijkheden die de oude vrouw had met haar huis en tuin te Kampen”. (blz. 69).

Ten slotte volgt hier het testament van *Franciscus Martinus*' weduwe, dat ik op grond van een aantekening in de Her. Bibl. 1882, blz. 350 in het archief te Kampen mocht ontdekken. Het is evenals alle testamenten uit dien tijd voor schepenen verleden en luidt als volgt (Boeck van Testamenten 1651—1657, fol. 208):

„Den 8 Octob. 1656. De Eerw. *Anna Verhage* wed. van Eerw. en hoochgeleerde *Franciscus Martini*, predicant tot Epe, gesont van lichaam en bij goeden verstande, geassisteert met R. van Breda secret(aris) haeren gecoren en toegelatenen mombler, heeft haer testament ende uytterste wille gemaect in manieren naervolgende. Eerstelijken geeft sij testatrix de Boven en Buytenkercke yder eene en den nootdriftigen Armen deser stadt 2 ggl. eens, den gulden tot 28 st. Voorts institueert sij tot haer eenige universele erfgen(aemen) haere kinderen, met naemen *Maria*, *Marten* ende *Petrus Martini*, en daer dieselve sonder wettelijcken geboorte quaemen te overliden benoemt sij testatrix mede tot haer universele erfgenaem haer suster *Francijntien Verhage* off derselver kinderen in haer moeders stede, legaterende in sodaenen cas de naeste vrunden van haer mans sijde alsdan in leven sijnde vijffentwintich car(oli) gul(den) eens, *Peter*, *Marcus*, *Annigien*, oock *Jacob* en *Verhage Cornelis* yder hondert Car. gul., de gul(den) tot 20 st. en dan noch drie hondert gelijcke Car. guld.

⁶) Abusievelijk is bij het overschilderen aan het huis thans het nr. 126 gegeven.

aen *Cornelis Henrix*⁷⁾ en desselffs huysvrouw: gevende daer en boven aen *Annigien Cornelis* voern(oem)t 2 ringen, een dubbelde hoep en een roossies rinck en twee dosijn servetten en mede twee groote tafellaeckens van de besten, den nootdriftigen Armen deser Stadt hondert Car. gul., en lestelijken aen *Gretien Henrix* oock hondert Car. gul., daer oock haer suster met derselver kinderen, mede sonder lijves erven quaemen te versterven, wil sij testatrix, dat, blijvende de gifte der voorgedachte legaten in sijn viguer, haere andere onvermaecte goederen sullen gaen en keren aen de naeste van haere bloetverwanten in leven sijnde: haere kinderen nochtans in desen allen in haer legitima, haer naer rechte competerende, onvercortet welcke aen dieselve bij desen vrij wordt voorgehouden. Sonder arge-list. Coram D. H. Vreese, W. J. Worst”.

Aan het eind van deze inleiding rest mij nog een woord van dank uit te spreken aan het adres van de hulpvaardige archivaris van Kampen, Mej. C. J. Welcker, en van den Heer H. Nouwen, ambtenaar op het Amsterdamsche Archief. Zonder hulp van den laatste is het niet mogelijk in de notarieele protocollen, die uit meer dan 10.000 folianten bestaan, de gewenschte acte te vinden.

(Wordt vervolgd).

De oudste generaties van het geslacht Boon (Boon van Ostade),

door W. A. VAN RIJN.

Volgens de stamreeks in Ned. Patr. 1916, die — wat de oudste generaties betreft — zonder eenige controle van den Heer Vorsterman van Oyen werd overgenomen¹⁾, zou de stamvader van dit geslacht zijn *Maarten Boon*, hoogdijkheemraad van de Alblasserwaard, etc.

Als men nu weet dat *Jan Boon* (II) 3 Sept. 1680 voor de eerste maal te Gouda huwde en *Maarten Boon* (I) 10 Aug. 1653 te Oud Alblas werd gedoopt, dan is het duidelijk, dat *Jan Boon* onmogelijk een zoon van *Maarten Boon* kan geweest zijn.

Ware er behoorlijk onderzocht en getracht de huwelijksacten van *Jan Boon* op te sporen, dan zou men hebben ontdekt, dat zijn vader *Teunis* heette.

Ik laat nu eerst beide acten uit de huwelijksregisters van Gouda volgen.

„(Ondertr.) den 18 Aug. 1680

Jan Teunisz. Boon j.m. van Alblas, wonende aldaer met *Beatris Cornelis Otterlandt* j.d. van Ameijda, wonende in de Peperstraat.

Getrouwt den 3^{en} September 1680.”

„(Ondertr.) Den 15 Martij 1700

Jan Boon, weduwenr. van *Beatris Otlander* in de Peperstraat tot Gouda en *Geertje Maas* wed. van *Willem Vaandrager* wonende tot Bodegraven
getr. te Bodegraven.”

De vader van *Jan Boon* en de verhouding tot *Maarten Boon* leeren we kennen uit de volgende te Dordrecht verleden acte.

⁷⁾ *Cornelis Hendricksz* was een oom van de kinderen van *Franciscus Martinus* (v. Slee blz. 95) en was ongetwijfeld de echtgenoot van *Francijntje Verhagen*.

¹⁾ Zie Stam- en Wapenboek.